

AM2025.01.29H2

Højesterets KENDELSE

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Hanne Schmidt, Kurt Rasmussen og Kristian Korfits Nielsen.

Dato: 29. januar 2025

Rettens sagsnr.: 46/2024

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, (advokat *Advokat*, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Aarhus den 25. januar 2024 (73-7172/2023) og af Vestre Landsrets 11. afdeling den 8. marts 2024 (S-0213-24).

Påstande

Advokat *Advokat* har nedlagt påstand om, at politiets anmodning om editionspålæg for tiden ikke tages til følge, idet beslutning herom udsættes på EU-Domstolens dom i sag C-241/22. Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Tiltalte er mistænkt for overtrædelse af straffelovens § 191.

Den 5. januar 2024 anmodede politiet (National enhed for Særlig Kriminalitet) en række teleselskaber om at hastesikre fejlretningsdata for telefoner, som den 30. december 2023 i nærmere angivne tidsrum havde været registreret på sendemaster og masteceller i nogle nærmere angivne områder. Politiet havde mistanke om, at *Tiltalte* havde befundet sig i de pågældende områder den 30. december 2023.

Den 16. januar 2024 anmodede anklagemyndigheden Retten i Aarhus om at pålægge teleselskaberne at udlevere data om, hvilke IMEI-, IMSI og telefonnumre der den 30. december 2023 havde været registreret på sendemaster og masteceller i nærmere angivne områder og tidsrum, jf. retsplejelovens § 806, stk. 2, jf. § 804 a, jf. § 804. Det fremgår af anmodningen til retten, at formålet med indgrebet var at identificere de mobiltelefoner, som *Tiltalte* måtte antages at benytte.

Ved kendelse af 25. januar 2024 pålagde Retten i Aarhus teleselskaberne at udlevere en række teleoplysninger fra den 30. december 2023. Som begrundelse herfor er i kendelsen anført følgende:

”...

Efter oplysningerne i sagen lægger retten til grund, at efterforskningen angår en overtrædelse af straffelovens § 191, og at kriminalitetskravet i retsplejelovens § 804 a således er opfyldt.

Anklagemyndigheden har anmodet om edition vedrørende ikke logningspligtige trafik- og lokaliseringsdata, og for så vidt angår trafikdata alene oplysninger, som de i anmodningen nævnte teleselskaber råder over på andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt, der følger af regler udstedt i medfør af retsplejelovens § 786 e.

Vestre Landsret har ved kendelse af 4. november 2022 (TfK 2022.501) truffet afgørelse om pålæg om udlevering af trafik- og lokaliseringsdata, som teleselskaber havde registreret og opbevaret på et andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt. I kendelsen fastslog landsretten, at trafikdata, som selskaberne råder over på andet grundlag end registrerings- og opbevaringspligt, skal behandles på linje med, hvad der i dag gælder for lokaliseringsdata, og at begæringen derfor ikke kunne anses for at være omfattet af EU-Domstolens praksis vedrørende brug af trafikdata, som teleselskaber råder over på grund af registrerings- og opbevaringspligt, herunder dommen i sag C-140/20, Commissioner of An Garda Síochána m.fl.

Herefter, og da det følger af Justitsministeriets notat af 25. maj 2022, at teleselskaberne ved registrering og opbevaring af trafik- og lokaliseringsdata, kan skelne mellem blandt andet trafikdata, der opbevares på grundlag af en registrerings- og opbevaringspligt, og trafik- og lokaliseringsdata, der opbevares og registreres af andre årsager end en registrerings- og opbevaringspligt, f.eks. af hensyn til fejlretning mv., kan anklagemyndighedens anmodning ikke anses for at stride mod EU-retten.

Oplysningerne om, at Østre Landsret den 8. januar 2024 har besluttet at udsætte afgørelsen af en kæresag vedrørende 4 kendelser om blandt andet indhentelse af trafik- og lokaliseringsdata, som teleselskaberne råder over på andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt, på EU-Domstolens afgørelse i sag C-470/21 og evt. også på afgørelsen i sag C-241/22, kan ikke føre til andet resultat.

Der er grund til at antage, at de i anmodningen ønskede oplysninger kan tjene som bevis i sagen, da oplysningerne vil kunne sammenlignes med henblik på at udfinde ét eller flere telefon- og IMEI-numre, som mistænkte i sagen anvender.

Efter den geografiske og tidsmæssige afgrænsning af anmodningen, kan indgrebene ikke anses for at stå i misforhold til sagens betydning og det tab eller den ulempe, som indgrebene kan antages at medføre, jf. retsplejelovens § 805, stk. 1.

Herefter tages anmodningen om edition til følge, jf. retsplejelovens 804 a, jf. § 804, stk. 1 og § 805, stk. 1.

Henset til den fortsatte efterforskning mod mistænkte er betingelserne for udsættelse af underretning om indgrebene (3.4.1 3.4.14) opfyldt, jf. retsplejelovens § 788, stk. 4.

Derfor bestemmes:

Retten pålægger vedkommende teleselskaber til National enhed for Særlig Kriminalitet at udlevere data om, hvilke IMEI-, IMSI og telefonnumre, der den 30. december 2023 i nedennævnte tidsrum er registreret på de sendemaster og masteceller, som dækker nedennævnte områder, herunder hvilke IMEI-, IMSI og telefonnumre, der er registreret på hvilke sendemaster og masteceller og tidspunkterne for registreringerne:

... ”

Advokat *Advokat* kærede byrettens kendelse til landsretten med påstand om, at anmodningen om edition for tiden ikke tages til følge, idet beslutning herom udsættes på foreløbigt EU-domstolens dom i sag C-470/21, La Quadrature du Net (II).

Den 8. marts 2024 stadfæstede landsretten byrettens kendelse med følgende begrundelse:

” ...

Anmodningen om edition angår trafik- og lokaliseringsdata vedrørende telefoner, der har befundet sig i tre forskellige områder på tidspunkter, hvor det er politiets opfattelse, at den mistænkte befandt sig den 30. december 2023.

Efterforskningen vedrører overtrædelse af straffelovens § 191, og kriminalitetskravet i retsplejelovens § 804 a er opfyldt. Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at de almindelige betingelser for edition i retsplejelovens §§ 804 og 805 tillige er opfyldt.

Spørgsmålet er herefter, om der er en sådan usikkerhed om, hvorvidt politiets indhentelse af oplysningerne er i strid med EU-retten, at afgørelsen af denne sag bør udsættes på foreløbigt EU-Domstolens afgørelse i sag C-740/21, La Quadrature du Net (II).

Efter e-databeskyttelsesdirektivets (direktiv 2002/58) artikel 6 og 9 er det under nogle nærmere angivne betingelser tilladt for teleudbydere at behandle trafik- og lokaliseringsdata om deres abonnenter og brugere bl.a. med henblik på debitering og levering af tillægstjenester. Efter betragtning 29 i direktivet kan udbyderne behandle trafikdata vedrørende abonnenter og brugere med henblik på såkaldt fejlretning. Direktivets artikel 6 og 9 er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 1882 af 4. december 2020 om persondatasikkerhed i forbindelse med udbud af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester. Ifølge bekendtgørelsens §§ 10 og 11 må teleudbydere under de i direktivet nævnte betingelser og til de i direktivet angivne formål behandle trafik- og lokaliseringsdata i nærmere angivne perioder.

Det følger af e-databeskyttelsesdirektivets artikel 15, stk. 1, at medlemsstaterne kan vedtage retsfor skrifter om lagring af trafik- og lokaliseringsdata i en begrænset periode, hvis det kan begrundes af hensyn til bl.a. national sikkerhed og forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager. På baggrund af denne bestemmelse er der i retsplejelovens §§ 786 a-786 e fastsat regler om henholdsvis målrettet geografisk og personbestemt registrerings- og opbevaringspligt samt generel og udifferentieret registrerings- og opbevaringspligt. Ved bekendtgørelse nr. 381 af 29. marts 2022 og bekendtgørelse nr. 337 af 28. marts 2023, der begge er udstedt i medfør af bl.a. retsplejelovens § 786 e, er teleudbydere pålagt generel og udifferentieret registrering og opbevaring af trafikdata.

Anmodningen i denne sag angår alene trafik- og lokaliseringsdata, som teleudbyderne råder over på et andet grundlag end denne registrerings- og opbevaringspligt.

Edition i trafik- og lokaliseringsdata stiller større krav til grovheden af den lovovertrædelse, efterforskningen angår, jf. retsplejelovens § 804 a, end edition med hensyn til andre genstande efter retsplejelovens § 804. Retsplejelovens § 804 a blev indført ved lov nr. 291 af 8. marts 2022. Det følger af lovens forarbejder (lovforslag nr. 93 af 18. november 2021, almindelige bemærkninger, pkt. 3.7.2), at det vurderes, at EU-Domstolens dom af 6. oktober 2020 i de forenede sager C-511/18 og C-512/18, La Quadrature du Net m.fl., og C520/18, Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl., ikke er til hinder for, at medlemsstaterne kan give politiet og anklagemyndigheden adgang til trafikdata, der af medlemsstaten er pålagt registreret og opbevaret med henblik på at beskytte den nationale sikkerhed, selv om brugen ikke vedrører den nationale sikkerhed, men bekæmpelse af anden grov kriminalitet. Det fremgår videre, at denne vurdering er forbundet med en væsentlig procesrisiko. Det er desuden forudsat i lovens forarbejder (ændringsforslag af 14. februar 2022, bemærkninger til § 1, nr. 26 og 30), at politiet fortsat vil have adgang til at indhente trafik- og lokaliseringsdata, som teleudbyderne har rådighed over på et andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt, selv om den ovenfor nævnte væsentlige procesrisiko måtte blive udløst, således at man ikke kan anvende data lagret af hensyn til den nationale sikkerhed til bekæmpelse af andre former for kriminalitet. Dette forudsætter dog, at disse data opbevares på en måde, så de kan skelnes fra trafik- og lokaliseringsdata, der opbevares på grundlag af en registrerings- og opbevaringspligt.

EU-Domstolen har i dom af 5. april 2022 i sag C-140/20, Commissioner of An Garda Síochána m.fl., fastslået, at retshåndhævende myndigheder ikke må indhente trafik- og lokaliseringsdata, som medlemsstaterne på baggrund af e-databeskyttelsesdirektivets artikel 15, stk. 1, har pålagt teleudbydere at registrere og opbevare generelt og udifferentieret med henblik på beskyttelse af den nationale sikkerhed, hvis formålet med hastesikringen eller indhentningen er at bekæmpe grov kriminalitet, som ikke angår den nationale sikkerhed.

Af Justitsministeriets notat af 25. maj 2022 om betydningen af dommen for de danske logningsregler samt for de retshåndhævende myndigheders indhentning og anvendelse af loggede oplysninger fremgår bl.a., at teleindustrien over for Justitsministeriet har oplyst, at teleselskaberne registrerer og opbevarer både trafik- og lokaliseringsdata i en begrænset periode af andre årsager end registrerings- og opbevaringspligt (f.eks. af hensyn til fejlretning mv.). Teleindustrien har endvidere oplyst, at teleselskaberne registrerer og opbevarer teleoplysninger på en måde, så der kan skelnes mellem bl.a. trafik- og lokaliseringsdata, der er registreret og opbevaret af hensyn til fejlretning mv. og dermed på et andet grundlag og af andre grunde end en registrerings- og opbevaringspligt.

Sag C-740/21 blev indbragt for EU-Domstolen ved forelæggelseskendelse af 30. juli 2021. Af kendelsen fremgår, at sagen angår bl.a., under hvilke betingelser civilstandsoplysninger i form af oplysninger om en IP-adresse kan indsamles og tilgås inden for rammerne af edatabeskyttelsesdirektivet og EU's charter om grundlæggende rettigheder. Der verserer endvidere en præjudiciel forelæggelsessag for EU-Domstolen, sag C241/22, DX, som vedrører retshåndhævende myndigheders adgang til trafik- og lokaliseringsdata, der ikke lagres på grundlag af retsfor skrifter, som er udstedt i medfør af artikel 15, stk. 1, i e-databeskyttelsesdirektivet. Sagen blev forelagt for EU-Domstolen ved forelæggelseskendelse af 6. april 2022.

Anvendelse af trafik- og lokaliseringsdata er et væsentligt led i efterforskning og retsforfølgning af alvorlig kriminalitet. Begæringen om edition i denne sag vedrører som anført trafik- og lokaliseringsdata, som teleudbyderne råder over på et andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt pålagt af staten. Da politiets adgang til sådanne oplysninger ikke er omfattet af EU-Domstolens praksis på logningsområdet, jf. også Vestre Landsrets kendelser af 4. november 2022 (TfK 2022.501 V) og 29. november 2022 (VL. S-190122), finder landsretten, at der ikke på nuværende tidspunkt kan antages at være en sådan usikkerhed om, hvorvidt politiets indhentelse af oplysningerne er i strid med EU-retten, at der er grundlag for at udsætte sagen.

Landsretten stadfæster herefter byrettens kendelse.

...”

Retsgrundlag

Ved lov nr. 664 af 11. juni 2024 blev der indsat et nyt 2. pkt. i retsplejelovens § 804 a, hvorefter pålæg om edition af oplysninger, der udelukkende er registreret og opbevaret i medfør af regler udstedt efter § 786 e, kun kan meddeles, hvis efterforskningen angår en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

I det pågældende lovforslag (Folketingstidende 2023-24, tillæg *Tiltalte*, lovforslag nr. L 148, s. 1113) er anført bl.a. følgende:

”...

2.3. Justitsministeriets overvejelser

Konsekvenserne af EU-Domstolens dom af 5. april 2022 i sag nr. C-140/20 (Commissioner of An Garda Síochána m.fl.) for de danske regler om registrering og opbevaring af trafikdata er nærmere behandlet i Justitsministeriets notat af 25. maj 2022, jf. Retsudvalget 2021-22, alm. del, bilag 259.

Som det fremgår af notatet, er det Justitsministeriets opfattelse, at det med EU-Domstolens dom er slået fast, at politiet ikke må indhente trafik- og lokaliseringsdata, der er registreret og opbevaret generelt og udifferentieret med henblik på beskyttelse af den nationale sikkerhed, hvis formålet med adgangen er at bekæmpe kriminalitet, der ikke angår den nationale sikkerhed. Derimod må politiet indhente sådanne oplysninger, hvis efterforskningen angår forsætlige overtrædelser af straffelovens 12. og 13. kapitel.

Det fremgår videre, at det er Justitsministeriets opfattelse, at dommen giver anledning til at ændre de danske regler om adgang til registrerede og opbevarede trafikdata.

...

Retsplejelovens §§ 781 a og 804 a samt § 786 a bør derfor efter Justitsministeriets opfattelse ændres, så politiets mulighed for at foretage teleoplysning, udvidet teleoplysning og edition af trafikdata, der er registreret generelt og udifferentieret i medfør af regler udstedt i medfør af § 786 e, begrænses i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis. Tilsvarende bør mulighederne for at foretage hastesikring begrænses i overensstemmelse hermed. Det bemærkes, at dette svarer til, hvordan bestemmelserne siden EU-Domstolens dom af 5. april 2022 er blevet fortolket i praksis.

EU-Domstolens dom af 5. april 2022 ændrer efter Justitsministeriets opfattelse ikke ved, at de retshåndhævende myndigheder efter retsplejelovens §§ 781, 781 a, 804 og 804 a kan indhente trafikdata, der er registrerings- og opbevaringspligtige efter retsplejelovens §§ 786 b-786 d (målrettet registrering og opbevaring af trafikdata), i sager om grov kriminalitet.

Trafikdata, som udbyderne har registreret og opbevaret på et andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt, er ikke omfattet af EU-Domstolens praksis, herunder Domstolens dom af 5. april 2022, idet denne praksis alene omfatter oplysninger, der er registreret og opbevaret på grundlag af en registrering og opbevaring, som medlemsstaterne i medfør af e-databeskyttelsesdirektivets artikel 15, stk. 1, pålægger udbyderne at foretage. Oplysninger, der er registreret og opbevaret af teleudbyderne på andet grundlag, bør det derfor kunne pålægges teleudbyderne at udlevere eller hastesikre på samme betingelser som hidtil. Det vil sige, at pålæg om udlevering af trafikdata som udgangspunkt vil kræve, at efterforskningen angår en lovovertrædelse, der efter loven kan straffes med fængsel i 3 år eller derover.

Som beskrevet i notatet vil de trafikdata, der er registreret og opbevaret generelt og udifferentieret med henblik på beskyttelse af den nationale sikkerhed – og som EU-Domstolen i sin dom af 5. april 2022 har fastslået alene kan indhentes med henblik på at beskytte den nationale sikkerhed, når teleudbyderne er pålagt en generel og udifferentieret logningsforpligtelse på grund af samme hensyn – i vidt omfang være de samme, som de oplysninger udbyderne registrerer og opbevarer af hensyn til fejlretning m.v. og dermed på et andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt. Det er Justitsministeriets vurdering, at de retshåndhævende myndigheder – under en procesrisiko – vil kunne hastesikre samt indhente trafikdata, som udbyderne har registreret og opbevaret på et andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt, og som er opbevaret på en måde, så de kan skelnes fra trafikdata registreret og opbevaret på grundlag af en registrerings- og opbevaringspligt, i sager om grov kriminalitet i medfør af henholdsvis retsplejelovens § 786 a (om hastesikring) og §§ 781, 781 a, 804 eller 804 a (om udlevering af trafik- og lokaliseringsdata).

Procesrisikoen skal ses i lyset af, at der løbende verserer sager ved EU-Domstolen om EU's regler om personoplysninger, særligt e-databeskyttelsesdirektivet, og at der aktuelt verserer sager ved Domstolen om fortolkning af e-databeskyttelsesdirektivet sammenholdt med EU's Charter om grundlæggende rettigheder i straffesager, hvor efterforskningsmyndigheder har indhentet trafik- og

lokaliseringsdata i situationer, hvor en medlemsstat ikke har pålagt teleudbydere m.v. at registrere og opbevare disse.

...

2.4. Den foreslåede ordning

...

Teleudbyderne registrerer og opbevarer efter det oplyste de samme trafikdata af flere grunde. Teleindustrien har således oplyst, at udbyderne registrerer og opbevarer nogle trafikdata i kort tid, f.eks. 14 dage, med henblik på retning af fejl (fejltretningsdata), mens andre data opbevares i længere tid. Teleudbyderne kan samtidig være forpligtede til at registrere og opbevare de samme oplysninger i 1 år, fordi det følger af regler udstedt i medfør af retsplejelovens § 786 e. Det bemærkes i den forbindelse, at teleudbyderne har oplyst, at trafikdata, som udbyderne har registreret og opbevaret på et andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt i medfør af retsplejeloven, opbevares på en måde, så de kan skelnes fra trafikdata registreret og opbevaret på grundlag af en registrerings- og opbevaringspligt

Trafikdata, der opbevares på andet grundlag end en opbevaringspligt efter regler udstedt i medfør af retsplejelovens § 786 e, vil kunne kræves udleveret eller hastesikret på samme betingelser som hidtil i den periode, udbyderne råder over disse data af andre grunde end registrerings- og opbevaringspligten. Det vil sige, at efterforskningen som udgangspunkt skal angå en lovovertrædelse, der efter loven kan straffes med fængsel i 3 år eller derover. Derimod vil trafikdata, der udelukkende opbevares på grundlag af en opbevaringspligt efter regler udstedt i medfør af retsplejelovens § 786 e, kun kunne kræves udleveret eller hastesikret, hvis efterforskningen angår en forsætlig overtrædelse af straffelovens 12. eller 13. kapitel.

...”

EU-Domstolen har den 30. april 2024 afsagt dom i sag C-470/21, La Quadrature du Net (II). Dommen angår bl.a., under hvilke betingelser oplysninger om en IP-adresse kan indsamles og tilgås inden for rammerne af e-databeskyttelsesdirektivet og EU's Charter om grundlæggende rettigheder. I dommens præmis 95-98 er anført følgende:

” ...

95 Det følger af Domstolens praksis, at det på området for bekæmpelse af strafbare handlinger kun er bekæmpelse af grov kriminalitet eller forebyggelse af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed, der kan begrunde det alvorlige indgreb i de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved chartrets artikel 7, 8 og 11, som følger af offentlige myndigheders adgang til en samling af trafikdata eller lokaliseringsdata, der kan tilvejebringe oplysninger om den kommunikation, som en bruger har foretaget ved hjælp af et elektronisk kommunikationsmiddel, eller om placeringen af det terminaludstyr, som den pågældende gør brug af, og som kan gøre det muligt at drage præcise slutninger vedrørende de berørte personers privatliv, uden at andre faktorer vedrørende forholdsmæssigheden af en anmodning om adgang, såsom varigheden af den periode, for hvilken der anmodes om adgang til sådanne data, kan føre til, at formålet om forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager i almindelighed kan begrunde en sådan adgang (dom af 2.3.2021, Prokuratuur (Betingelser for adgang til oplysninger om elektronisk kommunikation), C-746/18, EU:C:2021:152, præmis 35).

96 Når det indgreb i de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved chartrets artikel 7 og 8, som følger af de offentlige myndigheders adgang til identitetsdata lagret af udbyderne af elektroniske kommunikationstjenester, uden at disse data kan kædes sammen med oplysninger om den foretagne kommunikation, ikke er alvorligt, eftersom disse data tilsammen ikke gør det muligt at drage præcise slutninger vedrørende privatlivet for de personer, hvis data er omhandlet, kan den nævnte

adgang begrundes i et formål om forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af straffelovsovertrædelser generelt (jf. i denne retning dom af 2.10.2018, Ministerio Fiscal, C-207/16, EU:C:2018:788, præmis 54, 57 og 60).

97 Det skal ligeledes tilføjes, at ifølge et princip, der er fastslået i Domstolens faste praksis, kan adgang til trafikdata og lokaliseringsdata kun begrundes i henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58 i det mål af almen interesse, med henblik på hvilket udbyderne af elektroniske kommunikationstjenester er blevet pålagt at foretage lagringen, medmindre denne adgang er begrundet i et mål af almen interesse, som er vigtigere. Det følger bl.a. af dette princip, at der under ingen omstændigheder kan gives en sådan adgang med henblik på bekæmpelse af strafbare handlinger i almindelighed, når lagringen af de nævnte data er begrundet i formålet om bekæmpelse af grov kriminalitet eller a fortiori i formålet om beskyttelse af den nationale sikkerhed (jf. i denne retning dom af 6.10.2020, La Quadrature du Net m.fl., C511/18, C-512/18 og C-520/18, EU:C:2020:791, præmis 166).

98 Et sådant formål om bekæmpelse af strafbare handlinger i almindelighed kan derimod begrunde, at der gives adgang til trafikdata og lokaliseringsdata, der er blevet lagret og dermed opbevaret i det omfang og tidsrum, der er nødvendigt af hensyn til markedsføringen og faktureringen af tjenesterne samt leveringen af værdiforøgende tjenester som tilladt i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/58 (jf. i denne retning dom af 6.10.2020, La Quadrature du Net m.fl., C-511/18, C-512/18 og C-520/18, EU:C:2020:791, præmis 108 og 167).

...”

Der verserer ved EU-Domstolen en sag (C-241/22, DX) om retshåndhævende myndigheders adgang til trafik- og lokaliseringsdata, der ikke lagres på grundlag af retsfor skrifter, som er udstedt i medfør af artikel 15, stk. 1, i e-databeskyttelsesdirektivet.

Anbringender

Advokat Advokat har anført navnlig, at afklaring af spørgsmålet om, hvorvidt det er foreneligt med EU-retten, at politiet indhenter trafik- og lokaliseringsdata, som teleudbyderne råder over på andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt, er afgørende for vurderingen af lovligheden af editionspålæg i sagen.

Anmodningen om edition bør derfor ikke tages til følge, før spørgsmålet er afklaret af EU-Domstolen. EU-Domstolens dom i sag C-470/21, La Quadrature du Net (II) angår edition i oplysninger om IP-adresser, og der er ikke med dommen taget stilling til, om edition i trafik- og lokaliseringsdata, som teleudbyderne registrerer og opbevarer på andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt, er omfattet af EU-Domstolens praksis. Dette spørgsmål bør afvente EU-Domstolens dom i sag C-241/22, DX, der må forventes at tage direkte stilling hertil.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at sagen vedrører politiets indhentning af trafik- og lokaliseringsdata, som teleudbyderne råder over på andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt pålagt af staten. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 664 af 11. juni 2024, at politiets indhentning af sådanne oplysninger ikke er omfattet af EU-Domstolens praksis på logningsområdet. Det fremgår videre af lovforarbejderne, at det er Justitsministeriets opfattelse, at det ikke vil være i strid med EU-retten, såfremt politiet i sager om grov kriminalitet indhenter trafik- og lokaliseringsdata, som udbyderne har registreret og opbevaret på et andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt, og som er opbevaret på en måde, så de kan skelnes fra trafikdata registreret og opbevaret på grundlag af en registrerings- og opbevaringspligt.

EU-Domstolen har ved dom af 30. april 2024 i sag C-470/21, La Quadrature du Net (II) udtalt sig om kravene i forbindelse med adgang til identitetsdata knyttet til en IP-adresse lagret af udbydere af

elektroniske kommunikationstjenester. Domstolen har i præmis 98 mere generelt anført, at bekæmpelse af strafbare handlinger i almindelighed kan begrunde, at der gives adgang til trafik- og lokaliseringsdata, der er blevet lagret og opbevaret i det omfang og tidsrum, det er nødvendigt af hensyn til markedsføringen og faktureringen af tjenesterne samt leveringen af værdiforøgende tjenester som tilladt i henhold til artikel 6 i e-databeskyttelsesdirektivet.

EU-Domstolen har med dommen i sag C-470/21 tiltrådt den af Justitsministeriet anlagte fortolkning af EU-retten, hvorefter politiet kan få udleveret trafik- og lokaliseringsdata, som teleudbydere råder over på andet grundlag end en registrerings- og opbevaringspligt pålagt af staten.

Der består på denne baggrund ikke en sådan usikkerhed om, hvorvidt udlevering af de pågældende teleoplysninger er i strid med EU-retten, at der er grundlag for at udsætte sagen på EU-Domstolens dom i sag C-241/22, DX.

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret er enig i landsrettens begrundelse og resultat. Resultatet understøttes af den nu foreliggende dom fra EU-Domstolen i sag C-470/21, *La Quadrature du Net (II)*, præmis 95-98. Højesteret stadfæster derfor landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen skal betale kæresagens omkostninger for Højesteret.